

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Viñader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Oscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

V de victòria

Totes les maniobres que pretenien dissuadir els catalans abans de l'11 de Setembre perquè la convocatòria no fos un èxit multitudinari han fracassat. Ni el *cas Pujol*, ni les amenaces, ni les apel·lacions a la legalitat constitucional, ni les desqualificacions generals que busquen estendre l'estigma de la corrupció a tots els dirigents polítics o socials catalans, han funcionat. Més aviat a l'inrevés. Han donat més ales als partidaris del dret a decidir i de la independència. Una vegada més, i encara més que les anteriors, la mobilització de la Diada ha estat extraordinària. No hi ha cap país del món que siga capaç de traure al carrer una massa entusiasta de gent tan activa i efectiva. Segons la Guàrdia Urbana de Barcelona, 1.800.000 catalans van enramar el trajecte de la V. Els càlculs de la Delegació del Govern espanyol, que redueixen l'assistència a la tercera part, queden com una anècdota absurda i macabra. Només cal mirar les imatges aèries de la concentració. O llegir la premsa de tot el món.

Artur Mas, el Govern de la Generalitat i els partits, tenen al darrere una majoria entusiasta i decidida, determinant. Ha arribat el moment d'aplicar políticament amb eficàcia i seriositat l'anhel majoritari del poble de Catalunya. En els pròxims dies el mateix Parlament, amb una gran majoria –103 diputats de 135–, aprovarà la llei de consultes. Hores després el president de la Generalitat signarà el decret que convocarà la consulta el 9 de novembre. Previsiblement, el Govern de Mariano Rajoy hi recorrerà en contra i el Tribunal Constitucional, que suspèndrà cautelarment llei i decret. Però, com va reclamar la presidenta de l'Assemblea Nacional, Carme Forcadell, un tribunal com el Constitucional espanyol no pot decidir res aquesta vegada. Mas té l'obligació moral i democràtica de continuar endavant, de fer els passos que calga per concretar una consulta que només pot deixar-se de fer en el cas que no hi haja les garanties mínimes que la legitimen. I en aquest camí caldrà desplegar una mesurada desobediència civil, que cal anar concretant dins el que és possible i el que resulta raonable perquè realment siga efectiva.

En un espai ordenat i civilitzat com el que defineix els Estats que integren la Unió Europea, cap constitució del món no pot impedir l'anhel majoritari d'un col·lectiu humà que se sent i se sap nació. El Govern i les institucions de l'Estat espanyol tenen la força. Però en aquests moments històrics i en el context polític en què vivim la força no pot aturar la legitimitat democràtica. Tot és possible si aquest anhel persisteix. Al carrer, a les urnes i al Parlament.

Els altres defensors de Barcelona. Milers de valencians i de mallorquins van aplegar-se a Barcelona per contribuir a la V de victòria que la solcava de punta a punta. Alegrement identificats amb pancartes i banderes, rebien els aplaudiments més entusiastes. Molt a prop en la memòria quedava el record dels defensors dels dos territoris que van contribuir a la defensa de la capital el 1714, tres-cents anys enrere. En el discurs que l'actor Sergi López va dirigir als assistents hi havia la constància i la reivindicació de la integritat de tot un país: "Avui tenim també molts compatriotes del País Valencià, de les illes Balears, de la Franja de Ponent i de la Catalunya Nord, i avui els diem que nosaltres adoptem un ferm compromís per no deixar-los mai sols. La seva lluita és la nostra lluita". Hi ha aquesta visió del país, que no s'ha diluït malgrat unes pressions polítiques i una realitat social sovint hostil. Hi ha un compromís, també, que comporta una esperança. Hi ha encara un poble, que és divers i fins i tot contradictori, però que només té sentit si manté els lligams necessaris d'unitat. Els que el van definir històricament. Perquè la lluita per la dignitat i la llibertat nacional de tots aquests territoris és la mateixa. L'alternativa continua sent, senzillament, hostil i suïcida.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.